

Landet, saaledes at enhver vil kunne faa sin Part i Jærnbaneanlægene. Nu tilraadebe det ærede Medlem, at vi overfor disse Landets Jærnbaner skulde følge den Fremgangsmaade at henvide dem til et Udvalg, sammensat af Folk, der ikke ere interesserede i disse Baner. Jeg vil rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han saa vil tage Konsekvensen deraf, nemlig, naar vi saa de Kjøbenhavnste Baner for, at sende dem til et Udvalg, der ikke er interesseret deri, f. Eks. Udvalget for de jydste Jærnbaner. Jeg tror, at de da ville blive behandlede efter den Recept, som det ærede Medlem synes her at ville tage Ordet for. Ærede Medlemmer ville maaste synes, at jeg taler med nogen Bitterhed om de Anker, der i væsentlige Henseender ere rettede mod de foreliggende Jærnbaneanlæg. Ja, jeg nægter ikke, at jeg undrer mig over den Modstand, der kom til Orde i Gaar. Det ærede Medlem fra Langeland synes i særegen Grad at længes efter Laaneparagraffen; den har han aabenbart set sig lidt blind paa. Det er den ikke heldige Klumpfod, der desværre er saa egnet til at kunne hindre, at man faar Anlæg gennemførte, som man maatte ønske; men at man vil bebryde mig og de øvrige Forslagsstillere af dette Lovforslag, at vi ikke have optaget i dette Lovforslag en Laaneparagraf, er dog virkelig at gaa for vidt. Jeg har ikke set, at noget af de her i Salen indbragte, foreliggende Lovforslag om private Jærnbaneanlæg er knyttet til en Laaneparagraf, og det er ikke alene fra Venstres Side, at saadanne Forslag ere komne frem; men det er fra det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), det er fra det ærede Medlem for Rhngby (Golding), det er fra det ærede Medlem for Frederiksværk (H. Sjørgensen), det er fra det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage), det er fra det ærede Medlem for Bræsto (M. Hage), og det er sidst og ikke mindst fra det ærede Medlem for Helsingør (C. Thomsen). De have allesammen indbragt private Jærnbane-forslag her i Salen, men ingen af dem har dertil knyttet den meget berømte Laaneparagraf. Naar altsaa ærede Medlemmer saaledes allesammen have været paa det rene med ikke at ville knytte en Laaneparagraf til deres Jærnbane-forslag, forekommer det mig at være en urimelig Fordring til mig, at jeg, naar jeg kommer frem med et privat Jærnbane-forslag, dertil skulde knytte en Laaneparagraf. Men dersom det ærede Medlem fra Langeland er saa forklit i at se denne Paragraf paa Papiret, kan han jo stille Forslag derom og se, hvilken Stæbne den

faar her i Ringet — jeg vil blot ikke love ham at stemme for den, men han kan jo forsøge det. At det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius), som jeg vistnok har nogen Ret til at kalde Fæstningsven kat' exochæan, altsaa den ivrigste fra den Side, har udtalt sig mod de foreliggende Jærnbaneanlæg, har vistnok ikke egentlig undret nogen, men jeg vil dog i den Anledning sige et lille borgerligt Ord til de Herrer ivrigste Forsvarsbanner: Hvis jeg var i deres Sted og havde været med til at opspise en 30 Millioner af Statens Beholdning til ubevilgede Udgifter til Fæstningen, saa vilde jeg søle mig særlig opfordret til at gøre, hvad jeg formaaede, til at vise Befolkningen, at dette Forbrug af Statens Midler ikke havde hindret os i at komme til at udføre andre Foranstaltninger til det borgerlige Livs Fremme i Landet. Jeg vilde søle en ligefrem jærlig Opfordring, en særlig Raldelse netop for mig — jeg tænker mig i de Herrer's Sted — til at søge at gøre dette klart. Ja, jeg henstiller til de Herrer, hvorledes de virkelig tro, at Opfattelsen her i Landet vil blive, naar de særlig gøre, hvad de formaa, for at fastslaa det som en Rendsgerning, at denne Fæstning er den Uroffster, som hindrer os i at bygge Landet op i de Retninger, som Befolkningen ønsker. Jeg henstiller kun dette til Overvejelse, og er naturligvis saa meget mere tilbøjelig til at anerkende den Beredvillighed, hvormed man fra mange Sider, som for øvrigt ogsaa ere Venner af Fæstningen, har villet række Haand til, at vi ikke desmindre kunne have nogen Udfigt til at opnaa Reformen paa andre Omraader end det militære.

Det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) kritiserede de enkelte i § 1 opførte Jærnbanelinier. Jeg ved ikke, om det just var ham, eller det var fra anden Side, der fremkom den Anse mod Udvalget, at det ikke havde givet tilstrækkelig Vejledning til den endelige Bedømmelse af disse Linier. Det ærede Medlem fra Storeheddinge trængte jo aabenbart ikke til Vejledning for sit Bedkommende, undtagen det da skulde være for et ganske enkelt Punkt; thi han udtalte sig med stor Bestemthed for eller imod den Række af enkelte Linier, som her ere forelagte. I saa Henseende er han ikke enig med Udvalget, idet han synes at ville forkaste Halvdelen af disse Linier, om hvilke Udvalget har ment, at i og for sig hver af dem var forsvarlig og værdig til at anbefales. Kun paa et Punkt er det altsaa, at det ærede Medlem fra Storeheddinge var i Tvivl, og det var over for Linierne i Holbækt Amt; men der er det jo saa mærkeligt, at der er